

PEP PADRÓS

breus apunts sobre la font de sant domingo

Darrerament, aquesta font és motiu de conversa entre els argentonins, degut a les obres de reforma que l'afectaran. Hom ha pogut sentir expressions com: "Aquesta font està així de tota la vida" o "Aquí, només hi raja aigua de la mina", també hi ha qui li ha semblat veure encara els brocs de quan rajava a nivell de carrer.

Trobo oportú, doncs, fer una petita aportació per tal d'aclarir alguna cosa al voltant d'aquesta font de tanta actualitat, amb l'ajut d'algunes imatges i unes quantes referències.

1.- Aquesta postal, és una de les poques fotografies que hem

Capella, a l'any 2005. Foto: Llorenç Soldevila

trobat en què es veu una mica l'aspecte antic d'aquest indret. És de finals del segle XIX i s'hi pot observar els darrers vestigis de quan la font rajava a peu de carrer, això va ser fins a l'any 1882. També hi ha una rústica capelleta, amb teulada a dos vessants pels costats, i a sota hi ha la boca de la mina i, més avall, a l'esquena de l'home que puja les escales hi ha els dos brocs. En aquell moment, segons cites escrites, es conservava la primitiva font que va donar nom al carrer i al torrent de la Font, (avui Torres i Bages i Dolors Monserdà), abans de ser dedicada a Sant Domingo i que rajava al pati de can Ros de la Font, (a prop d'on avui hi ha Can Puig i Cada-falch). Tot aquest conjunt va desaparèixer anys després.

A l'any 1883 amb motiu d'haver enfondit la font; els safarejos i l'abeurador per als animals quedaren orfes d'aigua i se'n varen fer uns altres a l'hort del rector (Plaça Nova), més modernament aquests dos elements, també van ser traslladats i es va col·locar en el seu lloc la font de la Plaça, amb aigua de la font de sant Domingo. Amb motiu d'haver enfondit també els pous d'alguns veïns, la font tornà a quedar seca i tot seguit va esclatar el que es coneix com a "tapapous".

2.- Aquesta fotografia i les dues que segueixen, daten de l'any 1953 i aquí podem veure amb detall els brolladors amb la pedra

que fa de pica i a on hi ha unes inscripcions i una data gravada "RAC OBIT 1711" i que degué desaparèixer amb les reformes de l'any 1958. La porta de la mina està centrada entre els dos raigs, mentre que ara queda a la dreta, tampoc hi ha l'arc de pedra que envolta els galets i la mina.

3.- En aquesta fotografia, crida l'atenció la teulada de la capelleta, ja que és diferent de l'anterior i que el vessant de la teulada canvia d'orientació, alhora que la imatge del sant està emmarcada per rajoles. També destaca la gruixuda paret que es menja part de la vorera.

4.- En aquesta imatge, es pot apreciar l'amplada de la pica i com la paret que fa de barana arriba fins a la paret del fons.

El dia 4 d'agost de 1958 és quan s'inaugura la Font tal i com l'hem vista fins avui, amb uns brocs, capelleta, barana, rajoles i pedres de la font, noves de trinka. S'aprofita també per eixamplar la vorera i crear la placeta d'accés a cal Guardiola.

Darrerament, des de l'any 1992 es barreja l'aigua de la font amb la de la xarxa per rebaixar el contingut de nitrats i, posteriorment, s'instal·la un automatisme per estalviar l'aigua potable quan no hi ha ningú a beure'n o a buscar-ne.

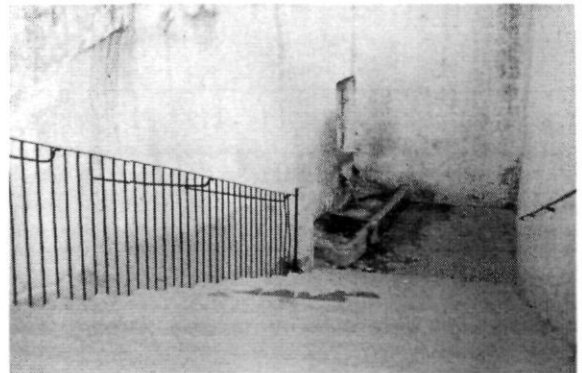
1. Postal. Autor desconegut.
Ed. Viola. A.H.M.A.
finals del segle XIX

2. Detall brocs i pica.
Foto J. Prim. Arxiu Pep Padrós. Agost 1953

3. Detall capella. Foto J. Prim. Arxiu Pep Padrós. Agost 1953

4. Panoràmica de la Font. Foto J. Prim. Arxiu Pep Padrós.
Agost 1953

Font i capella el 2005. Foto: Pep Padrós

Per a saber-ne més:

- "Boletín de Información Municipal nº 15. octubre de 1.958".
- *La Xarbotada*, Jaume Clavell i Nogueras. Ed. Museu del Càntir 1976.
- *Les Fonts d'Argentona*, Grup de Fonts. J. Viñals i P. Padrós. Ajuntament d'Argentona. 1982 i 1994.
- *Argentona història i records*, Jaume Clavell i Nogueras. Ed. Ajuntament d'Argentona. 1990.
- "font", núm. 3. Juliol 2000. Enric Subiñà Coll.
- *Argentona de la sagrera a la Vila (1295-1900)*, Enric Subiñà Coll. Premi Burriac. Ed. Ajuntament d'Argentona. 2001.